

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om rettens pleje i Grønland.

(Lovforslaget (nr. 57) findes i tillæg A. sp. 821, fremsættelsen i tidenden sp. 1819).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Lis Groes: De tre lovforslag, vi her har til behandling, afløser gammel grønlandsk sædvaneret med dansk lovgivning. Forslagene er på sædvanlig måde udarbejdet i det grønlandske lovudvalg, og Grønlands landsråd har tiltrådt dem. Med hele den udvikling, der finder sted i Grønland i disse år, føles det både rimeligt og naturligt med indførelse af disse formueretlige bestemmelser i Grønland.

Det eneste forslag, jeg vil opholde mig en smule ved, er forslaget til lov om ændringer i lov om køb på afbetaling. Det er jo sådan med afbetaling, at den har både sine lyse og sine mørke sider. Det er rigtigt, at stigningen i indtægterne i Grønland i dag er sådan, at der også dér føles et behov for en række varige forbrugsgoder, men det, som man kan være bekymret for, er, om afbetalingsordningen vil medføre større letsindighed i indkøbene, end der ellers ville være tale om. Man må også huske, at indtægterne i Grønland er langt mere sæsonbestemte, langt mere usikre, end vi er vant til hernede.

Jeg kan fuldt ud tilslutte mig forslaget om, at man vil gennemføre et særligt oplysningsarbejde over for forbrugeren om sælgerens rettigheder under afbetalingslovgivningen, men det var måske heldigt, om det ikke blot var sælgeren, der skulle gennemføre denne oplysning. Det kunne jo være, at sælgeren også var interesseret i at sælge den pågældende vare, og at oplysningerne derfor blev lidt mangelfulde, så mon man i hvert fald ikke skulle supplere denne form for oplysning med oplysning gennem radio og presse samt de forskellige oplysningskursus i Grønland?

Så er der én ting til, jeg har tænkt på,

og det er, at man i øjeblikket i monopoltilsynet forhandler spørgsmålet om pligt til, når man skilter med afbetalingsvarer, at skilte ikke alene med „uden udbetaling“ eller „udbetaling kun 17 kr.“ o. s. v. Man vil søge at nå frem til en skiltning, hvorved sælgeren skal oplyse varens kontantpris og prisen ved salg over 3, 6, 12 og 18 måneder. Det er ikke så nemt at regne vareprisen ud med alle de procenter, og vi ved, at det rent faktisk kan være overordentlig svært for køberne at vide, hvad afbetaling koster. Derfor tror jeg, det ville være rimeligt, at man tager disse ting med og ikke risikerer, at forbrugerne kun hæfter sig ved det, de skal af med lige præcis i dag, og ikke i tilstrækkelig grad ved, at de skal af med dette beløb mange gange, inden de har den pågældende vare hjemme.

Det ville være rart, om Grønland blev forskånet for en række af de vildskud, vi kender hernede. Derfor mener jeg, at hvis vi kunne opnå en sikkerhed for de grønlandske forbrugere på disse områder, ville det være fornuftigt.

Jeg vil spørge om én ting til, og det er, om man regner med, at alle former for varer skal kunne købes på afbetaling. Jeg ville personlig være betænkelig ved, om det f. eks. kom til at omfatte beklædning. Jeg vil minde om den gamle sætning, der siger: det er nu hyggeligere at slide på en betalt kjole, end det er at betale på en slidt.

Ellers kan jeg anbefale lovforslagene til velvillig behandling.

Guldborg: Da venstres ordfører i dette spørgsmål, det ærede medlem hr. Ib Thyregod, er sygemeldt, skal jeg på partiets vegne nøjes med nogle ganske enkelte bemærkninger.

Vi er principielt enig i, at man efterhånden som udviklingen gør det muligt, også må indføre de regler og bestemmelser, som er gældende i lovgivningen i det øvrige Danmark, i Grønland, og vi kan derfor i princippet gå ind for lovforslagene — det